

4. Колеснікова І.В. Шляхи розвитку медіакультури вчителів у закладах післядипломної педагогічної освіти // Андрагогічний вісник: наукове електронне періодичне видання. – Випуск 5. – 2014. – С. 202-206.

5. Федоров А. В. Медиаобразование в России и Украине: сравнительный анализ современного этапа развития (1992-2008) / А. В. Федоров // Медиаобразование и медиакомпетентность: слово экспертам / под ред. А. В. Федорова. – Таганрог : Изд-во Таганрог. гос. пед. ин-та, 2009. – С. 192-209.

Васюрин Олена, студентка

Видавничо-поліграфічний інститут НТУУ «КПІ», м. Київ

Науковий керівник: к.е.н., доц. Пунчак Л.А.

МЕДІАОСВІТА ТА МЕДІАГРАМОТНІСТЬ

Уже протягом значного часу в світі розробляється теорія та практика медіаосвіти. Вважається, що вперше термін «медіаосвіта» був вжитий у 1973 р. на спільному засіданні сектору інформації ЮНЕСКО та Міжнародної ради з кіно та телебачення. На їх думку, *медіаосвіта* – це частина основних прав кожного громадянина будь-якої країни світу на свободу самовираження і права на інформацію та інструмент підтримки демократії [1]. Зараз усім державам рекомендують запровадити національні навчальні плани по медіаосвіті в систему додаткової, неформальної освіти.

Людство постійно розвивається. До того ж темп змін неупинно пришвидшується. І для людини, і для країни стає дедалі важливіше вміти реагувати на ці зміни, щоб не залишитися осторонь прогресу.

Тому сьогодні *медіаосвіта* – це достатньо серйозне й глибоке питання розвитку освіти взагалі, це частина освітнього процесу, спрямована на формування в суспільстві медіакультури, підготовку особистості до взаємодії з

сучасною системою мас-медіа – і не тільки з традиційними засобами масової інформації (друкованими виданнями, радіо, кіно, телебаченням), а й новітніми технологіями (здійснення комунікації за допомогою комп'ютера та Інтернету) [2].

Особливе значення грамотна робота з інформацією має, коли йдеться про дітей та підлітків. У них нема ще життєвого досвіду, вони ще схильні до сліпого наслідування привабливих образів. Велика проблема зосереджена на інтерактивних іграх. Діти нерідко ототожнюють себе з образами в цих іграх, ведуть велику боротьбу за гідне місце в своїй соціальній групі на примарні титули та здобутки. Потрібно вміти працювати з інформацією. Саме на це спрямовані курси з медіаграмотності, які вже декілька десятиліть стали частиною шкільної програмки у таких країнах як США, Велика Британія, Німеччина, Австралія тощо. Нарешті і Україна приєднується до цього руху. Наші спеціалісти повинні готувати дітей до вдалого освоєння світу, а сьогодні найважливіший складник цього опанування – вміння грамотно працювати з інформацією.

Медіаосвіта актуальна через те, що інформаційна революція та глобалізація зробили наше сприйняття світу значною мірою залежним від того, як його подають медіа. На жаль, сьогодні матеріали погано перевіряють, вони містять елементи маніпуляції та підтасувань. У цих умовах ми потребуємо медіаосвіти. Вона – шлях до того, щоб людина мала змогу захиститися від недобросовісної інформації.

Я вважаю, що шкільна медіаосвіта та медіаграмотність повинна впроваджуватись у освітні заклади, такі як школи, коледжі та вищі навчальні заклади у форматі системного навчання. Вона буде спрямовувати учнів на розвиток спеціальних знань, умінь, навичок у сфері медіа, розвивати можливості кожної людини. Педагоги повинні практично продемонструвати, як правильно спілкуватись, оскільки всі негативні впливи медіа можуть бути відрегульовані саме правильною комунікацією. Якщо педагог уміє правильно запитати й пояснити, навчити учня самокеруванню, то це буде найкращим

Проблеми та перспективи розвитку видавничого бізнесу на медійному ринку України

шляхом профілактики будь-яких ризиків, які приховує у собі медіапродукція. Педагог має будувати свою роботу, виходячи з наявних умов, поступово удосконалюючи їх до нормативних [3].

Отже, проаналізувавши дане питання, я можу зробити певні висновки, а саме: нам потрібно розвивати медіаосвіту та медіаграмотність. Її важливість очевидна, тому що мас-медіа відіграють вирішальну роль і впливають на наше сприйняття навколишнього світу. Медіаосвіта дає людині інструментарій для самозахисту й учить критично сприймати медіаповідомлення.

Джерела:

1. <http://www.studfiles.ru/preview/1623494/>
2. http://osvita.mediasapiens.ua/mediaprosvita/books/u_dopomogu_mediapedagogam/
3. <https://docs.google.com/document/d/1Y5EfKNJjaHR7H7XtlI7VwrxGH4QvPlDkOmQyTu7N0hw/edit>